

חוק מילווה פיתוח, תש"ך-1960 *

1. הממשלה מורשית בזה לקבל, בשם המדינה, מילווה למטרות פיתוח בסכום כולל שלא יעלה על 40 מיליון לירות ולהוציא למטרה זו איגרות חוב.
2. איגרות החוב יוצאו בסדרות ויהיו למוכ"ז או רשומות על שם, או מקצתן למוכ"ז ומקצתן רשומות על שם, הכל כפי שיקבע שר האוצר בתקנות לגבי כל סדרה.
3. הסכומים המשתלמים לפי איגרות החוב וכל ההוצאות הכרוכות בכיצוע חוק זה ישולמו מתוך הכנסותיה הכלליות ומתוך נכסיה של המדינה.
4. הנהלת עניני המילווה (להלן - המינהלה) תהיה בידי בנק ישראל.
5. שר האוצר יקבע בתקנות לגבי כל סדרה ענינים אלה:
- (1) סך כל שוויה הנקוב;
 - (2) יום הוצאתה;
 - (3) שיעור הריבית שתשולם על איגרות החוב, דרכי תשלומה ומועדיה, ובלבד שלא יעלה על 6% לשנה;
 - (4) דרכי פדיון של איגרות החוב ומועדי הפדיון, ובלבד שמועד הפדיון של איגרות החוב של כל סדרה יהיה לא יאוחר מ־15 שנים מיום הוצאתה של הסדרה;
 - (5) שוויין הנקוב של איגרות החוב;
 - (6) נוסחן של איגרות החוב.
- תקנות לפי פסקאות (3) ו־(4) טעונות אישור ועדת הכספים של הכנסת.
6. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות לגבי כל סדרה:
- (1) שהקרן והריבית של איגרות החוב יהיו צמודות, הצמדה מלאה או חלקית, לדולר של ארצות הברית של אמריקה או למדד יוקר המחיה או מקצתן לזה ומקצתן לזה, ולפי התנאים שנקבעו;
 - (2) שהריבית לא תהא חייבת בשום מס המוטל על הכנסה, חוץ מן המס שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 31 (7) לפקודת מס הכנסה, 1947¹, ושלא יעלה על 25%;
 - (3) שאיגרות החוב יימכרו רק לתושבי-חוץ תמורת מטבע-חוץ.
7. (א) המינהלה תנהל פנקס שבו יירשמו שמותיהם ומעניהם של בעלי איגרות החוב על שם ושוויין הנקוב של האיגרות.
- (ב) הפנקס ישמש ראיה לכאורה לכל ענין הרשום בו כדין.
8. (א) איגרות חוב למוכ"ז ניתנות להעברה במסירה.
- (ב) איגרות חוב על שם ניתנות להעברה בכתיב-העברה חתום על ידי המעביר והנעבר; כתב ההעברה יימסר למינהלה והיא תרשום את ההעברה.
9. שר האוצר רשאי לבוא לידי הסכם עם אדם שיקבל על עצמו הפצת איגרות החוב או שיערוך להפצתן, כולן או מקצתן, ולשלם לו עמלה כפי שיקבע שר האוצר בתקנות, דרך כלל או לסדרה פלוגית.

¹ נתקבל בכנסת ביום י" בתמוז תש"ך (5 ביולי 1960); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 427, תש"ך, עמ' 116. 1 ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1508, עמ' 77.

10. איגרות החוב והעברתן פטורות ממס בולים.

11. איגרות החוב ישאו את דמות חתימותיהם של שר האוצר ושל החשב הכללי.

12. שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות כללים שלפיהם רשאית המינהלה, על אף האמור בחוק זה, לנהל רישום של איגרות חוב שנרכשו על ידי מוסד בנקאי כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954², ושל העברת זכות עליהן ממוסד בנקאי למשנהו בלי להוציא את איגרות החוב שנרכשו או הועברו כאמור; לענין סעיף זה דין חבר הבורסה לגיירות ערך בתל אביב בע"מ ודין חברת "גמול" בע"מ כדין מוסד בנקאי.

13. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובלבד שתקנות לפי הסעיפים 5 ו-6 יותקנו לפני הוצאתה של כל סדרה ומשהותקנו לא יהיו נתונות לשינוי.

פ נ ח ס ס פ י ר

שר המסחר והתעשייה
ממלא מקום שר האוצר

דוד בן-גוריון

ראש הממשלה

י צ ח ק ב נ - צ ב י

נשיא המדינה

2 ס"ח 104, תשי"ד, עמ' 102.

חוק מילווה קצר מועד, תש"ך-1960 *

1. הרשאה ללוות
הממשלה מורשית בזה לקבל, בשם המדינה, מילווה בסכום כולל שלא יעלה על 30 מיליון לירות ולהוציא למטרה זו איגרות חוב.
2. הוצאה בסדרות
איגרות החוב יוצאו בסדרות ויהיו למוכ"ז או רשומות על שם, או מקצתן למוכ"ז ומקצתן רשומות על שם, הכל כפי שיקבע שר האוצר בתקנות לגבי כל סדרה.
3. תשלום וערובה
הסכומים המשתלמים לפי איגרות החוב וכל ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה ישולמו מתוך הכנסותיה הכלליות ומתוך נכסיה של המדינה.
4. הנהלת המילווה
הנהלת עניני המילווה (להלן - המינהלה) תהיה בידי בנק ישראל.
5. תנאי המילווה
שר האוצר יקבע בתקנות לגבי כל סדרה ענינים אלה:
- (1) סך כל שוויה הנקוב;
 - (2) יום הוצאתה;
 - (3) שיעור הריבית שתשולם על איגרות החוב, דרכי תשלומה ומועדיה;
 - (4) דרכי פדיון של איגרות החוב ומועדי הפדיון, ובלבד שמועד הפדיון של איגרות החוב של כל סדרה יהיה לא יאוחר מ-3 שנים מיום הוצאתה של הסדרה;
 - (5) שווין הנקוב של איגרות החוב;
 - (6) נוסחן של איגרות החוב.

* נתקבל בכנסת ביום י' בתמוז תש"ך (5 ביולי 1960); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 127, תש"ך, עמ' 117.